

Januari

Januari is de maand van goede voornemens. Meer bewegen, minder schermtijd, Dry January, eindelijk dat boek lezen dat al jaren op het nachtkastje ligt. We kennen het ritueel én de realiteit: halverwege januari gaat het schuren, aan het eind van de maand zijn veel voornemens gesneuveld. Niet uit onwil, maar omdat onze gewoontes hardnekkig zijn.

De parallel met de lokale politiek lijkt misschien vergezocht, maar is dat niet. Ook wij beginnen ieder jaar met ambities. Meer betaalbare woningen, schonere straten, een gemeente die beter luistert. We spreken ze uit in raadszalen en coalitieakkoorden, met dezelfde oprechte intentie als iemand die op 1 januari zijn sportschoenen aantrekt. Maar intenties alleen zijn onvoldoende. Ze vragen om volhouden, bijsturen en soms opnieuw beginnen. Dat alles tegen de achtergrond van de grote financiële uitdagingen waar Oostzaan voor staat.

Met de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen van 18 maart 2026, neemt de druk toe. Projecten die lang hebben gesudderd, vragen om besluiten. Dossiers die zijn blijven liggen, vragen om keuzes. En ja, de verleiding bestaat om te denken: dat komt wel ná de verkiezingen. Maar daar hebben bewoners en ondernemers weinig aan.

Lokale politiek is geen sprint, maar een reeks herhaalde pogingen. Net als bij persoonlijke voornemens geldt: het gaat er niet om dat je stopt, maar dat je weer begint en dóórgaat. Er zijn nog stappen te zetten, ook nu de verkiezingen naderen. Het college is zich daar zeer van bewust; er wordt hard doorgewerkt.

Misschien is dat wel het echte goede voornemen voor dit jaar: niet perfect zijn, maar consequent. Niet alles beloven, maar doen wat nodig is. Als bestuur, voor de gemeente die we samen willen doorgeven aan de volgende raad.

Terzijde: ik ben een fanatiek lezer en heb net *Het laatste verhaal van Jamie Gunn* van Thomas Olde Heuvelt uit. Een dikke aanrader.